

TUỔI XA NGƯỜI

Nhạc và lời TỪ CÔNG PHỤNG - 1967

Một chiều em tay đan tay diu nhau trên lối đưa em đi nhẹ nhẹ vào
 Kể từ em đem cô đơn mọc lên phố vắng khi em mang nụ cười khỏi

đời. Bằng vòng tay tôi nâng niu mùa thu thức giấc đưa em vào ngày tháng vô
 đời Từng chiều rơi nghe như cõi lòng mình té

về. Kể từ ... tái ngộ như đời còn gọi tên nhau. Ngày

đó khi một lần một lần tiếng hát đồng lúa đưa em vào vùng trời lấp lánh bằng

Bm C#7 E7 A F#m

những cánh sao trời đầy đời mắt ngược triu mến. Em, em xa

Bm D A C#m 4fr Bm7 E7

dàn ngàn đời hoang vắng tôi đi về buồn chung kẻ tóc, bước chân này còn tròn kiếp hoang

A A F#m C#m 4fr F#m

vu. Một mình đi lang thang trong mùa đông rét lướt nghe bơ vơ hồn mình lạc
(Trời mùa...) đông hong khô đi niềm tin sỏi đá trên đời tay này mình còn

C#m7 E7 Bm E7

loài Buồn dậy lên trên dung nhan gầy xanh của tuổi trên tháng ngày hằn vết đời
gi Và giòng sông trôi đi vô tình mang tất

F#m B#m7 E7 A

mình... Trời mùa...
...cả cuộc đời này của người hay tôi